

Abstrakt

Cílem tohoto především hudebně antropologického výzkumu je popsat, analyzovat a interpretovat proces hledání židovské identity na proměnách židovské náboženské hudby v Praze a postojům jejích akterů k ní. V průběhu staletí se měnila židovská rituální hudba v závislosti na tom, co v danou dobu znamenalo být židem – co aktéři chtěli být a jak tuto představu naplňovali performancí. Proměna, kterou prošla pražská synagogální hudba za postsocialismu se jeví jako obzvláště markantní. Všímám si různých způsobů hudebního provedení rituálu v jejich sociálně-historickém kontextu, dobových estetických ideálů i konfliktů na téma, jaký hudebně-performativní projev je ten pravý židovský. Všechny tyto fenomény totiž vyjevují hlubší sociální vyjednávání členů komunity o palčivé otázce, jak být správně židem a přitom integrovat všechny složky své identity. Étos dané doby demonstrují i osobní příběhy několika pražských synagogálních zpěváků vedoucích bohoslužbu (tzv. kantorů/chazanů). Výzkum kombinuje kvalitativní etnografické přístupy sociální i historické antropologie a antropologie hudby.